

33. Forslag til folketingsbeslutning vedrørende Helsingør Værft. (Jørgen Jensen (DKP), Kaj Hansen (DKP) og Ib Nørhund (DKP)).

Fremsat $\frac{1}{4}$ F. sp. 4790 Forslag som fremsat A. sp. 3381
1. beh. $\frac{1}{2}$ - - 6216

Partiernes ordførere: Poul Nielson (S), Askjær Jørgensen (FP), Jens Peter Jensen (V), John Winther (KF), Melchior (CD), Bjørn Poulsen (SF), Inger Stilling Pedersen (KrF), Ib Christensen (DR) og Wilhjelm (VS).

Efter 1. behandling henvist til erhvervsudvalget.

Forslaget havde følgende ordlyd:

»Folketinget pålægger regeringen,

1) at der inden 15. februar 1978 – om nødvendigt ved statslig indgriben – sikres en stor ordre til Helsingør Værft til hurtig levering,

2) at der inden 15. april 1978 laves en plan for at sikre beskæftigelsen på værftet på længere sigt, og at planen udarbejdes af et udvalg indkaldt af handelsministeren og bestående af repræsentanter for værftets ejere, de ansatte, staten og Helsingør kommune, samt

3) at kulegrave Lauritzenkoncernens komplicerede opbygning og klarlægge koncernens formueforhold og planer med Helsingør Værft.«

Af bemærkningerne til forslaget fremgår bl. a., at DKP finder, at en af grundene til, at den internationale værftskrise har ramt beskæftigelsen ved de danske værfter særligt hårdt, er, at den danske regering har ført en meget passiv værftspolitik. Da problemerne er aktutte omkring Helsingør Værft, har DKP i beslutningsforslaget herom fremlagt de retningslinjer, som en både kort- og langsigtet beskæftigelsesplan for værfter kan bygge på.

Ved forslagets 1. behandling tilbageviste *handelsministeren* påstanden om, at regeringen havde ført en passiv værftspolitik. Han fandt, ligesom de øvrige ordførere, at det ikke var rimeligt at trække et enkelt værft frem på bekostning af de øvrige værfter. Tværtimod var Helsingør Værfts problem ikke enestående, men deles mere eller mindre af hele den danske værftsindustri. Heller ikke danske værfter indtager i denne forbindelse en særstilling. Værfts-